

**A kiállító állam területén önálló szakma gyakorlására feljogosító
masszőr-hidroterapeuta képesítés elismerésének kizárása a letelepedés
szabadságának olyan akadály, amelyet nem igazol a fogyasztók és a közegészség
védelme**

A fizioterapeuta-szakma esetében a fogyasztók védelme többek között az arra való kötelezéssel is elérhető, hogy az eredeti szakmai címet a képzés államának nyelvén és a fogadó állam nyelvén is használni kell

E-Th. Nasiopoulos görög állampolgár két és fél éves képzés elvégzését követően a *masszőr és hidroterapeuta* („Masseur und medizinischer Bademeister”) szakma gyakorlására feljogosító képesítést szerzett Németországban.

E szakma nincs szabályozva Görögországban. Hozzá legközelebb a fizioterapeuta szakma áll, amelyre irányuló képzés legalább három éves. Ezért a görög egészségügyi minisztérium elutasította E-Th. Nasiopoulos arra vonatkozó kérelmét, hogy e tagállamban megkezdhesse a *fizioterapeuta* szakma gyakorlását.

A Symvoulio tis Epikrateias (államtanács, Görögország) arra kíván választ kapni a Bíróságtól, hogy a letelepedés szabadságára vonatkozó elvekkel összeegyeztethető-e az olyan nemzeti szabályozás, amely kizárja a fizioterapeuta-szakma részleges gyakorlásának megkezdését az említett tagállam olyan állampolgára esetében, aki más tagállamban olyan képesítést, például masszőr és hidroterapeuta képesítést szerzett, amely feljogosítja arra, hogy a fizioterapeuta-szakma által lefedett tevékenységek egy részét végezze.

Mai ítéletében a Bíróság emlékeztet arra, hogy a letelepedés szabadsága a fogadó tagállam által a saját állampolgáira meghatározott feltételek mellett gyakorolható. A fizioterapeuta-szakma esetében, amely eddig nem képezte uniós szintű harmonizáció tárgyát, a tagállamok továbbra is hatáskörrel rendelkeznek a szakma gyakorlásának megkezdésére vonatkozó feltételek meghatározására a Szerződés által biztosított alapszabadságok tiszteletben tartása mellett.

A Bíróság megállapítja, hogy valamely szabályozott szakma gyakorlása részleges megkezdésének teljes kizárása megzavarhatja, vagy kevésbé vonzóvá teheti a letelepedés szabadságának gyakorlását, és az csak akkor igazolható, ha olyan közérdeken alapuló kényszerítő okon alapul, mint például a fogyasztók és a közegészség védelme, és nem megy túl azon, ami az általa követett cél eléréséhez szükséges.

A **fogyasztókat** ugyanis meg kell védeni annak veszélyétől, hogy megtévezzék őket a fizioterapeuta képesítés terjedelmét illetően. E célból kevésbé korlátozó feltételek is alkalmazhatók, mint az adott szakma gyakorlása részleges megkezdésének kizárása, így például **az eredeti szakmai cím eredeti formában, a kiállítás nyelvén történő használatára vagy a fogadó tagállam hivatalos nyelvén történő használatára való kötelezés.**¹

¹ A Bíróság emlékeztet korábbi ítélkezési gyakorlatára, különösen a [C-330/03.](#) sz. Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos ügyben 2006. január 19-én hozott ítéletre (EBHT 2006., I-801. o.) hivatkozik.

Egyébiránt a **közegészség** védelme kétségkívül különös figyelmet követel meg. A fizioterapeuta vagy a masszőr szakma azonban paramedicinális területre tartozik, és szolgáltatásai nem állnak másból, mint a betegnek rendszerint azon orvos által rendelt kezelés végrehajtásából, aki kiválasztja a masszőr-hidroterapeutát, és amellyel az utóbbi szoros kapcsolatban, függőségi és együttműködési viszonyban működik.

A Bíróság azt a következtetést vonja le, hogy **a fizioterapeuta-szakma gyakorlása részleges megkezdésének kizárása túlmegy azon a mértéken, amely a fogyasztók és a közegészség védelme céljának eléréséhez szükséges.**

A Bíróság pontosítja, hogy abban az esetben, ha a két szakma hasonlóan minősülhet² a képzés államában és a fogadó államban, a kérelmező képzésének a fogadó tagállambeli képzéshez viszonyított hiányosságai pótolhatók kiegyenlítő intézkedések alkalmazásával.³ Viszont amennyiben a tevékenységi körök közötti különbségek olyan jelentősek, hogy valójában teljes képzésnek kellene alávetni a kérelmezőt annak érdekében, hogy valamely más tagállamban gyakorolhassa azon tevékenységeket, amelyekre képesítéssel rendelkezik, ez olyan tényezőnek minősül, amely az érdekeltet eltántoríthatja attól, hogy a fogadó tagállamban gyakorolja e tevékenységeket.

A fogadó tagállam (a jelen esetben Görögország) nemzeti hatóságainak és különösen illetékes bíróságainak feladata annak meghatározása, hogy az egyes konkrét esetekben mely ponton tér el a képzés államában (a jelen esetben Németországban) kapott képzés tartalma a fogadó államban előírt képzés tartalmától.

A Bíróság rámutat, hogy a nemzeti hatóságok által elsőként vizsgálandó egyik döntő szempont az a kérdés, hogy a masszőr-hidroterapeuta tevékenység objektíve elválasztható-e a fogadó tagállam megfelelő szakmája által lefedett tevékenységek egészétől.

Ily módon amennyiben a képzés szerinti államban (Németország) a masszőr-hidroterapeuta szakma *önálló vagy független* formában gyakorolható, e szakmai képesítés részleges elismerésének a fogadó államban (Görögország) való kizárása a letelepedés szabadsága tekintetében olyan visszatartó hatást fejt ki, amelyet nem igazol a szolgáltatást igénybe vevők jogainak esetleges sérelmétől való félelem.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

² A szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 255., 22. o.) értelmében, amely a 2007. október 20-i hatállyal hatályon kívül helyezett különböző elismerési rendszerek helyébe lépett.

³ A 2005/36 irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében meghatározottakkal (maximum 3 éves alkalmazkodási időszak vagy alkalmassági vizsga).